

„Prežije ľudstvo rok 2100?“

V tomto momente je rok 2100 vzdialený 82 rokov. Pred 82 rokmi, v roku 1936, sa v tomto svete schyľovalo k ďalšej katastrofe a budúcnosť bola neistá. Rovnako ako v dnešných dňoch. Všetky okolnosti, ktoré môžu ľudstvo ohroziť sa vyostrujú. V politickej sfére sa dá napätie krájať. Ekológovia publikujú alarmujúce správy už roky. Samotné počasie sa stáva takmer nepredvídateľným. Ale napriek všetkému, čo postihlo ľudstvo v minulom storočí, napredujeme ako nikdy predtým. Alebo vďaka tomu? Odpoveď na túto otázku nechám na čitateľovi, pretože by som sa dostal k úplne rozdielnej téme. Celé ľudstvo je silné a dokáže zázraky. Ved' sme už prežili na tejto planéte tisíce rokov, čím môže byť iných ďalších osemdesiatdva?

Nasledujúcich osemdesiatdva rokov bude odlišné všetko. Už dnes sa vývoj vedy a techniky pohybuje míľovými krokmi. Podľa zakladateľa spoločnosti SpaceX (myslím, že každý rozhladený čitateľ tohto kontroverzného vizionára pozná) bude možné komerčne lietať do vesmíru v roku 2030. Bude možné v roku 2100 ísť na dovolenku na Mars? Alebo aj k inej hviezde? Pravdepodobne. Ale ako bude v tom čase vyzerat' Zem? Môže všetko ničenie a plytvanie spôsobiť, že na našej planéte nebude kyslík? Ako ste si z predchádzajúcich otázok určite všimli, budúcnosť ľudstva je veľmi neistá a ovplyvňuje ju veľa faktorov. Ale napriek všetkým prírodným katastrofám máme stále náš osud v rukách my. Existuje dostatok jadrových zbraní, aby sme kompletne zničili našu planétu rovnako, ako dostatok spôsobov ako ju zachrániť. Ale aj napriek tomu veľa otáznikov visí vo vzduchu. Myslíte si, že ľudstvo bude schopné radikálne zmeniť svoje zvyky, aby zachránilo túto planétu? Dnes sme stále závislí od Zeme, aj keď v roku 2100 to už môže byť inak. Ale osobne si myslím, že ľudstvo sa nezmení len tak. Nezmení svoje zaužívané postoje, kým nebude a neukážu sa trvalé následky, ktoré budú mať vplyv na každého. Ale každý človek má v povahe túžbu po hrdinstve, preto aj veľká masa ľudí má tendenciu sa spojiť a konať dobro v tej najtemnejšej hodine. Ale ktovie, zachráni nás táto vrodená povahová črta alebo už bude príliš neskoro? Napriek všetkým katastrofickým predpovediam sa snažím túto vzdialenú budúcnosť vidieť realisticky. Myslím si, že takýto apokalyptický scenár je celkom nepravdepodobný. V prípade, že by nastala prírodná katastrofa, paradoxne najpravdepodobnejšie by boli dve okrajové až extrémne možnosti. Prvá možnosť opisuje veľmi závažnú katastrofu, napríklad oddelenie jedného z najväčších meteoritov z meteorického pásu za Marsom a jeho pád na Zem. Takúto nehodu by pre obrovský náraz a tlakovú vlnu ľudstvo neprežilo. Druhá možnosť hovorí: pozrite sa na fakty, doterajšie správy o prírodných katastrofách. Z najznámejších

napríklad tsunami a následný výbuch elektrárne vo Fukušime v roku 2011, z posledných napríklad hurikán Harvey na jeseň minulého roka. Tieto katastrofy zničili životy veľkému množstvu ľudí, ale ľudstvo ako celok na kolena nepoložili. Pravdepodobnosť, že sa najbližších osemdesiatdva rokov ukáže prírodná katastrofa, o toľko ničivejšia ako tie vyššie spomenuté, je mizivá. Preto sa ďalej touto okolnosťou nebudeme zaoberať. Predpokladajme, že v najbližšom čase nám takýto koniec nehrozí.

Už síce vieme že príroda nás pravdepodobne nezničí. Ale nebudeme to my, to zapríčiní náš vlastný pád? Nebude to naša závisť, naša pýcha a ctižiadostivosť, čo človeka zradí a pošle na smetisko dejín? Tieto vlastnosti sú hlboko zakorenené v ľudskom pokolení a robia človeku problémy už od biblických čias. Od povestného jablka cez veľké Rímske impérium až po dnešnú demokraciu nik si nevie dať rady s našimi nelichotivými vlastnosťami. Je možné, že kvôli záporným vlastnostiam ľudí a túžbe po ešte väčšej moci vypukne vojna celosvetového rozmeru. Ale aspoň v najbližších piatich rokoch je tento scenár nepravdepodobný. Druhá svetová vojna sa skončila pred sedemdesiatimi tromi rokmi, a napriek tomu že väčšina z nás ju nezažila, doteraz cítime zverstvá, ktoré vojna prináša. Ale ktovie ktorá generácia na tieto zločiny zabudne... A táto generácia si ich zopakuje na vlastnej koži. Je na nás všetkých, aby sme tomu zabránili. Môžeme robiť všetko preto, aby to nebola generácia našich detí a vnúčat. Lebo nasledujúce generácie budú mať v rukách oni. Z toho vyplýva, že najväčšou hrozbou pre ľudstvo je samotné ľudstvo.

Rok 2100 je veľmi vzdialená budúcnosť. Nikto dnes nedokáže s istotou predpovedať, ako bude tento rok vyzeráť. Dokonca ani to, či bude ľudské pokolenie stále nažive. Našu budúcnosť ovplyvňuje viacero faktorov. Jedným z nich je rýchly technologický vývoj dnešnej doby, ktorý sa stále zrýchľuje, a zapríčiňuje že o osemdesiatdva rokov bude svet vyzeráť úplne inak. Ale samotné technológie nedokážu ohroziť náš život na Zemi. Aspoň zatiaľ nie. Tento faktor je jednoduché obmedziť zvýšenou opatrnosťou pri vývoji umelej inteligencie. Ďalší faktor, ktorý môže ľudstvo teoreticky ohroziť, môže byť globálne otepľovanie, zmena klímy v atmosfére a prírodné katastrofy. Na prvý pohľad sa zdá, že týmto hrozbám nemôžeme nijakým spôsobom predísť, je možné ich ovplyvniť ekologickejším prístupom k nášmu životu a našej Zemi. Napokon, podľa môjho názoru sú najväčšou hrozbou pre ľudstvo ľudia samotní. Zvíťazí zdravý rozum a schopnosť pomáhať alebo prirodzená ľudská pýcha bude predchádzať náš pád skôr, než si myslíme? Neviem. Ale naša budúcnosť leží v našich rukách, preto aj dnes urobme niečo, čo zlepší naše vyhliadky do budúcnosti. Aj maličkosť dokáže ovplyvniť veľké veci.